

Grzyby występujące na roślinach halofilnych. II

IRENA HOŁOWNIA

Zakład Systematyki i Geografii Roślin Instytutu Biologii Uniwersytetu M. Kopernika
w Toruniu, Toruń ul. Sienkiewicza 30/32

Hołownia I. (Laboratory of Plant Taxonomy and Phytogeography Institute of Biology, Nicolaus Copernicus University, Toruń, Sienkiewicza 30/32, Poland); *Fungi living on halophilic plants. II.* Acta Mycol. 9(1):3-5, 1973.

Uromyces salicorniae (DC.) de Bary and *Uromyces sparsus* (Kunze et Schmidt) Lév. are species seldom reported from the territory of Europe. From Poland so far only *U. sparsus* was reported (Busko); in 1964 it was found on a second site in Mątwy near Inowrocław. *Uromyces salicorniae* was found for the first time in Poland in Kołobrzeg in 1966.

Grzyby rdzawnikowe porażają stosunkowo rzadko rośliny halofilne. W ciągu kilkuletnich obserwacji, prowadzonych na solniskach Ciechocinka, Mątew, Kołobrzegu i Łęczycy, zebrano zaledwie trzy gatunki, należące do rodzaju *Uromyces*. Jeden z nich, *U. lineolatus* (Desm.) Schroet. występował na *Glaux maritima* L. i *Bulboschoenus maritimus* (L.) Palla na kilku stanowiskach (Hołownia 1972), drugi, *U. sparsus* (Kunze et Schmidt) Lév. znaleziony na *Spergularia salina* Presl. pojawił się jedynie w Mątwach, trzeci zaś, *U. salicorniae* (DC.) de Bary na *Salicornia herbacea* L. — w Kołobrzegu.

Uromyces salicorniae nie był dotychczas podawany z Polski, a *U. sparsus* był notowany dwukrotnie z okolic Buska (Stec-Rouppertowa 1936; Součková-Tomková 1958).

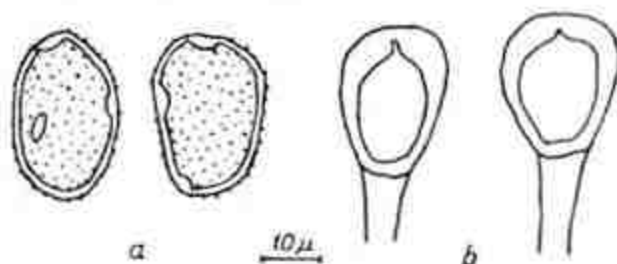
Dr T. Majewskiemu dziękuję za sprawdzenie stanowisk w jego kartotece.

Uromyces salicorniae (DC.) de Bary

Grzyb podawany na *Salicornia herbacea* z Niemiec (Guyot 1951); Klebahn 1914); z Austrii i Szwajcarii (Guyot op. c.); z Francji (Guyot op. c.; Uredineana 1951; Buhr 1958); z Anglii (Wilson, Henderson 1966); z Rumunii (Uredineana 1958); z ZSRR (Uredineana 1951).

Jako żywicieli jego podawano również: *Salicornia annua* Sm. (Trypolitania), *S. fruticosa* L. (Egipt, Francja), *S. patula* Duv.-Jouve i *S. precumbens* Sm. (Guyot 1951; Gäumann 1959) oraz *S. ramosissima* Woods (Wilson, Henderson 1966).

Uredospory na *Salicornia herbacea* (ryc. 1a) zebrano w Kołobrzegu na słonych łąkach nad Parsętą w dn. 23.VII.1966 r.

Ryc. 1. *Uromyces salicorniae* (a) — uredospory (uredospores); *U. sparsus* (b) — teleustospory (teleustospores)

Wielkość uredospor wynosiła: 27-30 × 18-22 µ (Klebahn 1914; Gäumann 1959: 22-23 × 18-24 µ; Guyot 1951: 20-35 × 18-25 µ; Wilson, Henderson 1966: 24-35 × 18-25 µ).

Uromyces sparsus (Kunze et Schmidt) Lév.

Grzyb był notowany na *Spergularia salina* z Niemiec (Klebahn 1914), z Wielkiej Brytanii (Wilson, Henderson 1966), z ZSRR (Uredineana 1958).

Jako żywicieli podawano również: *Spergularia media* Garcke (Klebahn 1914), *S. rubra* (L.) Presl. (Uredineana 1939) i *S. marginata* (DC.) Murb. (Uredineana 1958).

Teleustospory na *Spergularia salina* (ryc. 1b) zebrano na solnisku w Mątwach k. Inowrocławia w dn. 29.IV.1964 r.

Wielkość teleustospor wynosiła 25-30 × 17-20 µ, grubość ścian: 2-3 µ, na szczycie do 5 µ (Klebahn 1914; teleustospory 28-38 × 14-23 µ, grubość ścian 2,5-3 µ, na szczycie do 8 µ; Gäumann 1959: 25-38 × 14-25 µ, grubość ścian na szczycie do 8 µ; Wilson, Henderson 1966: 22-32 × 14-21 µ oraz grubość ścian na szczycie do 4 µ).

LITERATURA

- Buhr H., 1958, Rostpilze aus Mecklenburg und anderen Gebieten, Paris.
 Gäumann E., 1959, Die Rostpilze Mitteleuropas, Beiter, Krypt-fl. Schweiz, 13, Bern.
 Guyot A. L., 1951, Les Uredinées II, Uromyces, Paris.
 Hołownia I., 1972, Grzyby występujące na roślinach halofilnych I, Acta Mycol. 8(2):25-29.

Klebahn H., 1914, Uredineen, Krypt. Mark Brandenb. 5a, Leipzig.

Stec-Rouppertowa W., 1936, Zapiski mykologiczne, Spraw. Kom. Fiz. PAU, 70: 149-172.

Součková-Tomková M., 1958, Příspěvek k poznání rzi a sněti v Polské Lidové Republice, Čas. Morav. Musea 43: 111-118, Brno.

Uredineana 1939, 1; 1951, 3; 1958, 5, Paris.

Wilson M., Henderson D. M., 1966, British Rust Fungi, Cambridge.